

Миле Мркшић (68), бивши командант Војске Републике Српске Крајине, преминуо је служећи хашку казну у Португалији, месец дана пре истека две трећине рока који је морао да одробија.

До пре неколико дана о његовом погоршаном здрављу у Србији се није ништа знало, јер трибунал није сматрао да то треба некога да занима. Мркшићево име сада је на све дужем списку оних који нису изашли живи из затвора у које их је Хаг послао.

Много је наших држављана који су у Схевенингену тешко оболели и који су имали притужбе на поступање тамошњих лекара. Све информације о здрављу притвореника трибунал држи под ознаком „поверљиво“, а у јавност доспевају само најдрастичнији случајеви.

„Хашки лекари имају последњу реч о здрављу притвореника, а медицинска потпора других лекарских тимова препуштена је индивидуалним акцијама бранилачких тимова. Тако је било у случајевима Слободана Милошевића, Војислава Шешеља, Ратка Младића и других. Често је постојала супротност између онога што су тврдили хашки лекари и мишљења посебних тимова“, каже **адвокат Мирослав Васић, бранилац Мркшића**, осуђеног на 20 година затвора, али и Славка Докмановића који се својевремено убио иза хашких решетака, не дочекавши пресуду.

Мирослав Васић

Трибунал, тачније Механизам за међународне кривичне судове, који сада брине о људима на издржавању казни, морао би да буде информисан о здрављу осуђеника, јер они издржавају казне по хашким пресудама, а не по одлукама држава којима су препуштени. С друге стране, и Србија би, сматра Васић, морала да се интересује за здравље својих држављана.

„У случају Мркшића, трибунал се очигледно није редовно интересовао, јер би у том случају морао да ме обавести“, наводи Васић. Адвокат Мирослав Васић је поднео захтев за пуштање Мркшића из хуманитарних разлога и пре 15. септембра, када би му истекле две трећине казне.

„Да ли неко није на време уочио да болест постоји или је обољење било галопирајуће, не могу да кажем. Он се није жалио на лекаре, али било му је горе у Португалији него у Хагу. Када смо последњи пут разговарали, помињао је астму и разговарали смо око пумпице. Није ми познато да се трибунал икад интересује за своје осуђенике, осим када се појави неки крупан проблем, као када је генерал Радислав Крстић нападнут у затвору у Великој Британији. Разумем да је здравствено стање поверљиво, али о томе ипак морају да буду обавештени породица и адвокат“, додаје Васић.

Наш саговорник оцењује да су осуђеници, заправо, проблем за трибунал. Примедбе из Хага су ишле чак дотле да су лекари оптуживани, не само за небригу, већ и да су покушава ли да убију људе којима суд не може да докаже кривицу. Док је трибунал одбацивао оптужбе и лоше здравље притвореника тумачио погрешним навикама у исхрани, пушењем, стресом или животном доби, све је више оних који су на слободу пуштени у поодмаклим фазама болести, као и оних који су преминули у затвору.

„Кад год се утврди да је неко тешко оболео, они га пуне да не би умро у притворској јединици. Државе у којимасе издржавају казне имају своје системе. Ти осуђеници се тешко уклапају у такав систем“, наводи Васић.

Милан Ковачевић, некадашњи управник болнице у Приједору, по доласку у Хаг доживео је више можданих удара и инфаркт а умро је после месец дана, након ноћи

проведене у агонији на коју нико није реаговао.

Славко Докмановић

се обесио у хашкој ћелији. Судијама је претходно говорио да је у тешком психичком стању и да је сломљен, а на његову кризу упозоравао је и његов адвокат Тома Фила, само два дана пре самоубиства. Психијатријска помоћ није пружена ни

Милану Бабићу

, који је починио самоубиство.

Бивши југословенски председник Слободан Милошевић умро је од инфаркта 11. марта 2006. Токсиколошки налази показали су да није отрован. Оптужбе његове породице и присталица да је убијен погрешном терапијом никада нису озбиљно схваћене.

Ђорђе Ђукић је у априлу 1996. године пуштен из трибунала због карцинома у одмаклој фази. Умро је после само месец дана. **Момир Талић** преминуо је од рака плућа на ВМА у Београду, када га је трибунал пустио на кућно лечење.

Две године после изрицања право снажне казне од десет година затвора, у Шведској је током издржавања казне умро **Мирослав Деронић**.

На веома лоше здравствено стање жалио се и **Јовица Станишић, бивши начелник Државне безбедности Србије**. Његови адвокати од 2007. године указују да оптужени поред физичких проблема, пати од менталних поремећаја и испољава „жељу за смрћу“. Трибунал је као једно од решења предложио да Станишић, уколико ни је у могућности да присуствује, суђење прати видео линком из своје ћелије.

У тешком здравственом стању је и **Горан Хаџић**. Њему је откривен поодмакли стадијум карцинома. Тужила штво је у марту тражило да се суђење настави упркос његовом евентуалномодству и да му се омогући да процес прати и преко видео линка из ћелије. Пуштен је на привремену слободу из - хуманитарних разлога.

Политика: Хашки осуђеници умиру под ознаком "поверљиво"

уторак, 18 август 2015 10:52

Осуђеник	казна	држава
Срдади Лукић	доживотно затвор	Норвешка
Милош Лукић	доживотно затвор	Естонија
Небојша Павковић	22 године	Финска
Никола Шаликовић	18 година	Шведска
Властимир Ђорђевић	18 година	Немачка
Сретен Лукић	20 година	Пољска

Претворска јединица Хашког трибунала у Сарајеву

~~Срдади Лукић, Милош Лукић, Небојша Павковић, Никола Шаликовић, Властимир Ђорђевић, Сретен Лукић~~